

Irena Matijašević*

VIRÁGÁRUSNŐ

80

Ismertem egy virágárusnőt
A kerületemből
Az ő szerény üzletében
Szalaggal átkötött papírpa
Csomagolták a virágot
Hasonlóan a a többi félreeső
Eldugott boltok eladóihoz
Kevés vásárlóval
Kevés haszonnal
Ő is folyton csak fecsegett
Elmondta hogyan
Adott tanácsot lányának és fiának
Aki nem ment még férjhez s aki még nőtlen
Szerinte semmi értelme az esküvőknek
Hisz azok egy zsák pénzbe kerülnek
El is csodálkoztam
Ha én virágkötő lennék
És ha volnának gyermekeim
Én biztosan rábeszelném őket
Mesteri csokrokat kötnék
Bokrétát a keresztszülőknek
Díszítést az asztalra
Rozmaringot a szegletekbe
Meg mindenféle csodákat
De ő a vadházasságot dicsőítette
Számításból
Vagy a házasságot kevés pénzzel
Virágot nélkülöző szűkös esküvőt
Szerinte egy befizetett New York-i út többet érne
Elcsodálkoztam
Miért éppen oda
Mindehhez már ragyogó csokrot kötött
És mintha szavai belefészkeltek volna
Szép volt én mégis sajnáltam
Az volt az érzésem
Hogy a virágok asszonya
Csupán csak utazni szeretett volna egyszer az életében

*1965-ben született Zágrábban. Horvát költőnő, esszéíró és rádióműsor-szerkesztő.